

Ministerier, under hvilke jeg har haft den Ære at sidde paa Tinge, før dette høje Ministerium traadte til i 1924, har jeg ikke set, at noget Ministerium har ført alle de forelagte Lovforslag igennem, og det tror jeg neppe heller vil ske. Og fordi dette Lovforslag ikke føres igennem, kunde der dog nok foretages andet og mere paa dette Omraade. Jeg saa forleden Dag, at en københavnsk Borgmester, en det høje Ministerium nærstaaende Personlighed, ikke kunde vinde Tilslutning til en af ham foreslaaet Sporvejsordning paa Raadhuspladsen, idet endog hans egne Meningsfæller gik imod, men han sagde ikke: Der kommer saa ikke mere noget om Sporvejsordningen i min Tid; nej, tværtimod, han lod forstaa, at til sin Tid kom han igen med Sagen. Han omformer maaske sit Forslag noget, saaledes at det kan finde Tilslutning. Og fordi det høje Ministerium ikke for Øjeblikket kan finde fornøden Tilslutning i Rigsdagen til at gennemføre det forelagte Lovforslag, som det er, kan der dog ved Fremsættelse af Tilslagsforslag tilvejebringes noget, der muligen kan samle fornøden Tilslutning, der kan hjælpe Produktionen og fremme Beskæftigelsen i vort Land, og det vil jeg tillade mig at anbefale bliver tilstræbt.

Gunnar Fog-Petersen: Det Lovforslag, vi behandler her i Dag, gaar jo ud paa at give Bemyndigelse til dels at yde Tilskud til visse kriseramte Industrier, dels at yde dem Laan til at komme igennem Krisen. Forslaget er meget stærkt tidsbegrænset, Loven skal kun gælde indtil 1. Juni 1926, og det har naturligvis sine Grunde, at man har sat en saa kort Frist. Det Spørgsmaal er jo meget nærliggende, naar et saadant Lovforslag skal behandles, om der nu ogsaa i hele den foreliggende Situation findes tilstrækkelig fyldig Begrundelse for, at en Del af det danske Samfund yder Støtte til en anden Del, for at denne anden Del kan klare sig i en Krise, der med Undtagelse af en lille Del, Kapitalindehaverne, rammer det hele Folk. Man kunde jo være tilbøjelig til paa Forhaand at sige, at det kan ikke lade sig gøre saadan at tage fra den ene og give til den anden, da vi alle er i samme Baad i den samme oprørte Sø med Klipper og farlige Skær under Kølen. Det vilde imidlertid være en ikke helt berettiget Slutning at drage, thi de forskellige Erhverv kan være stillet saaledes under en Krise, at nogle har lettere ved at komme over den end andre, og det kan dernæst være saaledes,

at de Erhverv, der ikke faar Hjælp, men skal yde Hjælp, kunde tænkes at være interesseret i, at de andre Erhverv klarede sig gennem Krisen. En Krise skal vi under alle Omstændigheder igennem, og det skal vi jo, hvad enten man nu er Tilhænger af at føre Kronen videre op mod Pari, eller man er Tilhænger af at standse, hvor den nu staar. En saadan Krise kan der være Grund til at bøde paa ved Tilskud eller Laan, navnlig hvis den kunde gøres kortvarig, og man kunde gøre det ud fra den Betragtning, at visse Erhverv, som har normale Betingelser for at virke her i Landet, og som det hele Samfund kunde være interesseret i at opretholde, ellers vilde standse, miste deres Kunder, blive slaaet ud af Kurs. Endelig vindes der jo ogsaa moralske og forhaabentlig tilige økonomiske Værdier ved, at store Dele af Befolkningen er beskæftiget i Stedet for at gaa ledige og være udsat for Lediggangens Ødelæggelser, medens Krisen staar paa.

Disse Grunde taler, synes jeg, for at gaa til en meget velvillig Overvejelse af dette Forslag, og jeg synes, det er mærkeligt, naar man indvender mod Forslaget, at der er saa store praktiske Vanskeligheder ved dets Gennemførelse, at man af den Grund ikke kan gaa med dertil. Det er jo navnlig det konservative Folkeparti, der stiller sig paa dette mærkelige Standpunkt. Dette Parti, der ellers i Tide og Utide taler om at være en Industriens Værner og Fortaler, erklærer her ikke at turde gaa ind i en virkelig praktisk Forhandling om at søge gennemført et Kriseforslag af denne Art af Hensyn til, at nogle Konkurrenter i de Industriegrene, der kunde faa en midlertidig Støtte, maaske kunde faa en haardere Konkurrence ved, at visse Virksomheder blev opretholdt, end de ellers vilde faa. Her vil jeg gerne henlede det ærede 14de tingvalgte Medlems (Tvede) Opmærksomhed paa, at det jo ingenlunde er givet, at en Industri, som er blevet uden Konkurrence derved, at dens Konkurrenter er slaaet ud paa Grund af Krisen, ikke just derved er i Stand til at holde Priserne højere oppe, end den ellers vilde kunne gøre det, saa at Tilskud eller Laan til visse Virksomheders Fortsættelse kan bidrage til at skabe Konkurrence indenfor en Industrikreds og derved medvirke til at faa et Prisfald frem, som en enkelt, maaske stærk, gammel og solid Virksomhed holder igen paa, fordi den er blevet ene Hane i Kurven. Helt saa enkelt, som det ærede Medlem vilde gøre Forslaget, synes jeg